

Sirkulære verdikjeder i sjømatnæringen er avhengig av insentiver og indikatorer.

Det arbeides godt med sirkulære verdikjeder i sjømatnæringen og det er store muligheter for økt sirkularitet i norsk sjømatproduksjon. For å nå dette potensialet vil det være viktig å løse utfordringer knyttet til regulering, mottaks-/logistikkløsninger og manglende insentiver for å omsette forskning til industri. Etablering av indikatorer vil gi retning for økt sirkulærhet.

Vi har i prosjektet SIRKSJØ har gjennomført en grundig kartlegging av status, kunnskapsbehov, muligheter og utfordringer som skal bidra til at sjømatnæringen når forventningene om bedre ressursutnyttelse og færre negative miljøeffekter. Vi har arbeidet tett sammen med næringen i prosjektet, og det er tydelig at det arbeides bredt med prosjekter innen resirkulering og oppsirkulering av restråstoff, bruk av slam, og for å utvikle nye fôringredienser. Næringen ser også på hvordan man kan forlenge bruken av utstyr, samt metoder for resirkulering av salt og plast fra fiskeriflåten og fra havbruk.

I dette foredraget vil vi vise til at det er store muligheter for å øke de sirkulære verdikjedene i sjømatnæringen. Som en del av prosjektet har vi laget et veikart for økt sirkularitet som viser at det er mange brikker som må på plass. For å få fart kreves det bedre insentiver som kan bidra til å omsette forskning til industri. Det er et behov for å etablere markeder for nye høyverdi produkter fra restråstoff som mat og helsekost, og at det er teknologi for oppskalering til industriell produksjon av slike nye produkter samt alternative fôringredienser. Det trengs mer kunnskap om akkumulering av miljøgifter, kjemikalier og patogener og om hvordan en kan fjerne disse i restråstoff, slam samt i resirkulert plast.